

LADY WILKINSON ÀTI ÌTÀN

Mo fẹẹ dágbére kí n sì lọ nígbà tí, pẹ̀lú ìgbọ̀n ìrù rẹ̀ ìkẹyìn, ó dá mi dúró.

“Sé ní tòótó lo fẹ̀ fí mí sílẹ̀ báylí?”

Ìgbà wo ni n óò tún rí ọ?

Dúró kí o bá mi sọrọ.

O kò ní kábàámọ̀ rẹ.

Ọ̀rọ̀ Maggy ni.”

Ètò ìsinmi mi rọ̀rùn.

Ọjọ̀ méjì.

Ní ìròlẹ̀ ọjọ̀ kejì ni ó yẹ kí n fò padà sí Ítálì.

Ṣùgbọ̀n obìnrin àgbà ọlọ́lá kan n pè láti Lọ́ndọ̀nù, èmi, ará Calabria ẹlẹ́jẹ àdàpọ̀, kò sì lè ẹ̀se bí ẹ̀ni pé n kò gbọ̀ ọ.

“Àkókò mélòó ni ẹ̀ fẹ̀ kí n yà sọ̀tò fún yín?”

Ojú rẹ̀ là kalẹ̀.

Fún ìṣẹ́jú kan ó dàbí ẹ̀ni pé kò gbọ̀ mi dáadàa.

Bí ẹ̀ni pé kò yé e.

Ṣùgbọ̀n rárá.

Èmi gan-an ni ó n sọrọ.

Òun, obìnrin ará Gẹ̀ẹ̀sì tí ó dìhámọ̀ra pẹ̀lú ìrírí, tí a sì bùkún pẹ̀lú èrò tí ó mọ̀ kedere pátápátá, dá àn `fààní náà mọ̀ lẹ̀sẹ̀kẹ̀sẹ̀.

Pẹ̀lú ẹ̀rín músẹ̀, ó dáhùn pé:

“Gbogbo ìgbésí ayé.”

Nígbàkígbà tí obìnrin kan níbíki bí lágbaáyé bá sọ pé:

“O kò ní kábàámò rẹ,”

ó túmò sí pé ó ti ní ìyàlẹnu kan tàbí jù bẹẹ lọ tí ń dúró dè ó.

Ohun kan nìyẹn tí mo kọ jálẹ ìgbésí ayé mi, nínú àwọn ìrírí mi láàárín ọpọ àṣà.

Àwọn obìnrin tí mo pàdé kì í ẹ nọnbà rí.

Wọn kàn jẹ orísun ayé tí mo jẹ ti rẹ ni.

Èmi yòò padà sí ilé ìtura mi, n óò sì sọ fún wọn nípa ètò ilọ tuntun mi.

N óò fún un ní ọjọ márùn-ún.

Ìyẹn ni ó kéré jùlọ tí mo lè fí fúnni.

Kí ó tó jẹ kí n lọ, bí ó ti wù kí ó rí, ó tún dá mi dúró lẹẹkan sí i, ó sì sọ pé:

“Obìnrin tí o ń pè ní Ìyá lóni jẹ ọrẹ mi.

Ogun kan náà ni a jà.

Àyànmọ gbé wa lọ sí ọ̀nà ọ̀tọ̀ọ̀tọ̀ níkeyìn, sùgbón kò sí ọ̀kan nínú wa tí ó jẹ kí ara rẹ gbàgbé rí.

Ọ̀wọ̀ náà wà ní tòótọ̀.

Ọ̀wọ̀ náà jẹ ti ara wa méjèèjì.”

Léyìn náà ó wò mí pẹ̀lú ìdánilójú oníṣọ̀kanbalẹ̀ ti ẹnì tí ó ti gbé ọ̀pọ̀ ìgbésí ayé, ó sì sọ ọ̀rọ̀ tí ó yí ohun gbogbo padà ní ìdákẹ́jẹ:

“Káàbò, ọ̀mọ ẹ̀gbón.”

Ferdinando